

da Betingelsen herfor vilde være, at disse Undersøgelser være anstillede forinden. Jeg kunde altsaa kun udtale, at jeg stulde forsøge paa at udføre Udvidelsen for det Beløb, som man i det andet Ting satte ind i Loven. Denne Udtalelse fandt man tilstrækkelig, og saaledes staaer altsaa Sagen. — Naar der i § 3 er foregaaet en Nedsættelse i Forhold til den Sum, der er nævnt i det oprindelige Lovforslag, er det en naturlig Følge af Nedsættelsen i § 1. I øvrigt er Lovforslaget vedtaget saaledes, som det fra Regeringens Side var forelagt; der var vel foreslaet nogle enkelte Forandringer i det andet Ting, men disse Ændringsforslag bleve imidlertid tagne tilbage; altsaa Lovforslaget er med de Undtagelser, jeg her har nævnt, saaledes, som det fra Regeringens Side blev forelagt.

Jeg kan altsaa i det hele taget anbefale Tinget at tiltræde Lovforslaget, som jo afhjælper en meget betydelig og søelig Mangel for mange Menneker.

Th. Nielsen: Det er ikke for at modsætte mig det Forslag, her foreligger til Forhandling, at jeg har taget Ordet, det er vist meget nødvendigt, at det Supplement nu kommer til Loven. Man maa jo kun være glad ved, at Lovgivningsmagten var saa forudseende i 1884, at et saadant Supplement kunde komme, uden at det dog vilde kræve overvældende store Beføstninger, hvormed jeg ikke skal have sagt, at de ikke ere store, thi det ere de tilvisse; 800,000 Kr. er jo allerede en betydelig Sum, og der er jo endda mere tilbage, idet Ekspropriationsomkostningerne for de Vandforsyningsarealer, der skulle indtages i den Anledning, jo ikke ere medregnede i de 800,000 Kr., saa Beløbet vil naturligvis komme til at blive ikke saa lidt højere, da jo det Sted, hvor Vandværket skal være, næsten ligger $\frac{1}{2}$ Mil fra selve Sindsygeanstalten. Det er imidlertid beklageligt nok, at man i Henseende til Vandforsyningen har taget den Grad fejl ved Undersøgelsen i 1884. Det er ikke min Hensigt, hverken at bebrejde den højtærede Minister eller hans fagkyndige, noget; jeg skal endog saa erkende, at det, at Anstalten kom til at ligge ved Middelfart, var saa vidt jeg husker paa Grund af en ikke ringe Præssion navnlig fra det andet Tings Side, der bestemt ønskede det Sted, som den offentlige Mening i de Dele af Landet der stulde benytte Anstalten, jo bestemt hentes at pege paa, som det rigtige Sted. Man har imidlertid, som den højtærede Minister har oplyst, taget fejl, baade i Henseende til den Vandmængde, der kunde staffles til Beje og

i Henseende til Forbruget, idet der skal bruges meget mere. Det sidste skyldes i hvert Fald de hygiejniske Forhold; man kan maaske ikke bebrejde de fagkyndige, at de ikke have været saa forsynlige at se, at Forbruget vilde stige endogaa fra 1 Td. Vand pr. Patient eller noget over det til henved 3 Tdr.; det synes jo rigtignok at være en noget rask Stigning i Forbruget i de saa Mar, men derved er jo ikke noget at gøre; man maa efter den foreliggende Betænkning, og efter hvad den højtærede Ministers fagkyndige udtale, jo tro, at Vandforsyningen nu kan gaa i Orden, saa at det ikke bliver Vandmangel, idet der er en saa stor Vandmængde ved Skærbæk Mølle, at Vandet kan komme i tilstrækkelig Mængde til Anstalten. Det var imidlertid ikke for at udtale mig om det, at jeg tog Ordet, thi denne Sag er jo afgjort, det kan næppe gøres om. Anstalten ligger der en Gang, og den maa blive der; man maa saa være glad ved, at det er muligt, at der kan komme en tilstrækkelig Vandforsyning til Stede fra et Sted, som dog ikke er længere borte, end at det kan benyttes.

Det, jeg nærmest vil udtale mig om, er det, at Summen er nedsat fra Forslagets 904,000 til 800,000. Man maa imidlertid ikke forstaa det saaledes, som om jeg svarer imod, at vi kunne saa Udvidelsen billigere end oprindeligt foreslaet; men det er unægtelig meget beklageligt, at Stillingen er saaledes, at Tingene, jeg vil sige, næsten i Blindet — jeg ved naturligvis meget godt, at det andet Ting har haft Tegninger og Overslag for sig; men specielt fagkyndige ere Medlemmerne dog ikke — sige vi tro, at Udvidelsen kan gøres 100,000 Kr. billigere; den foreslaede Sum forekommer da at være for høj, og vi nedsætte den derfor. Det er meget lidet heldigt, og Grunden til, at denne Tilbøjelighed er til Stede ikke alene i Folketinget, men jeg tør vel ogsaa sige her i Tinget, er den, at man har den Opfattelse, at vi overhovedet bygge for dyrt, og til at komme bort fra den, jeg havde nær sagt, Mistro, som man ogsaa i Henseende nævner kunde det maaske dog hjælpe en Del, om vi kom til at lønne vore Bygningsinspektører paa en anden Maade. Det er udtalt i det andet Ting, men jeg ønsker ogsaa, at det skal komme til Orde her i Tinget, at det er meget lidet heldigt, at Bygningsinspektørerne lønnes i ved Procenter og saaledes, at de paa 11 3/4 pCt. af Overslagssummen. Jeg skal her langt fra udtale nogen Mistanke til de pågældende Inspektører; men jeg siger kun, at det er meget lidet heldigt. Det er det Ting vil erindre, at vi for nogle